2 Împăraţi 7.1-17''Eliberarea a fost realizată, vrei tu să le spui ?''

Din pricina unui împărat rău, numit Ioram, fiul lui Ahab, care-i aţâţa la idolatrie, Mâna Lui Dumnezeu apăsa asupra Împ.de nord, Israel. 2 Împ.3.13,14. De aceea se abătea asupra lor foamete în repetate rânduri, şi invazii străine. Omul lui Dumnezeu Elisei, era în pericol să fie omorât de către acest împărat rău, care deşi ştia că mâna Domnului apăsa asupra lui nu voia să se pocăiască. Totuşi Domnul Dumnezeu este plin de milă şi când le este mai greu El le ridică jugul de pe grumaz.**Lecţia Practică**:

A. Elisei vesteşte eliberarea prin puterea Lui Dumnezeu. Pentru că starea poporului era nenorocită sub asediul inamic, se dă numai 24 de h. pentru reabilitare. Deşi proorocul vesteşte adevărul şi tot ce vestise el iniţial s-a împlinit, acolo este un om care nu crede, spunând:''cum s-ar putea întâmpla ?''Dacă cineva crede, nu trebuie să pună întrebarea necredinţei : *cum ?*! Necredinciosul este răsplătit :''vei vedea cu ochii tăi, dar tu nu vei mânca din ele''.
B. Vestea Bună este adusă de 4 leproşi. Leproşii, oamenii *dintre* cele 2 tabere,respinşi de toţi. Dumnezeu nu-i vindecă pe aceşti bolnavi, ci aşa bolnavi cum erau ei au fost folosiţi de Dumnezeu. Leproşii stau în afara porţilor cetăţii. Lev.13:45,46 - respinşi de societate ; erau uniţi; erau realişti, nu idealişti; voiau cu orice chip să iasă din starea lor, se săturaseră de răbdat de foame. Ei nu au zis:''Doamne dar nimeni nu face nimic. Ce putem să facem noi nişte amărâţi de leproşi.''Aceşti oameni nu aveau ce pierde, de aceea au riscat totul. Nu-i aşa că noi mai avem câte ceva, şi de aceea nu vrem să riscăm şi ne dorim ca altcineva să meargă. Împăratul să rezolve problema, proorocul, de ce nu face o minune? Păi pentru că fiecare trebuie să lucreze, nu doar proorocul, ci şi tu şi eu chiar dacă avem probleme. Doar cei ce au trecut prin suferinţă ştiu ce înseamnă suferinţa la alţii şi îi ajută. În ce direcţie să o luăm ca să trăim? Vedem cât de mult îşi doreau să trăiască ei. Leproşii decid să se ducă. Nu ştiu cum va ieşi până la urmă, dar ei sunt hotărâţi, se duc. *Ei îşi fac partea lor – să se ducă*. De ce? Că poate ca prizonieri la sirieni vor avea ce mânca. Dar ajungând în tabără observă că ceva se întâmplase acolo. *Dumnezeu rezolvase deja problema, ei trebuiau doar să ducă vestea*. Extraordinar! Dumnezeu trimite un vuiet de care şi de cai, vuietul unei mari oştiri. La Dotan le afectează privirea sirienilor, iar aici auzul. Dumnezeu are metodele Sale prin care lucrează. Fraţilor, Samaria este o cetate păgână, dar iubită foarte mult de Domnul, încât mereu s-a interesat de ea. Nu degeaba a fost poreclit Isus :''Samaritean'', iar în Luca 10.37 ni se dă Pilda Samariteanului milostiv. Avem aici 4 leproşi msionari. Ce mare lucru au făcut ei? Au pus ei pe fugă oştirea vrăjmaşă, ei au trimis vuietul prin nişte metode de-ale lor.???..Nu! Domnul a făcut toate astea, ei doar au văzut lucrarea, şi trebuiau să ducă vestea. Era greu? Da, uneori este greu să te duci, mai ales dacă nu ai credinţă. Deşi partea grea nu ai facut-o tu sau eu, ci Domnul pe crucea Calvarului.Noi trebuie doar să mergem să vedem şi să ne ducem să spunem, atât. Şi-mi veţi fi martori, atât.Fapte 1.8.Ce onoare ca ei să ducă o astfel de veste!!! Era ca şi cum ei ar fi repurtat victoria. Lasă-mă pe mine să spun zic copiii, lor le place să fugă şi intrând primii în casă strigă de la uşă:''mami, am reuşit la Facultate, am luat nota 10''.Nu ar vrea oare copilul să ducă astfel de veste?''.Dar o veste foarte tristă,rea :''a fost un accident şi ...''Ai vrea să duci o astfel de veste?
C. Fugi de inactivitate, de nerodire, de moarte. Nu doar leproşii mor în cetate sau în afară ci şi cei sănătoşi. Nu contează atât de mult când murim, ci cum trăim. Calitatea vieţii o măsoară Domnul.
D. Caută calea pocăinţei:

a. *Recunoaşterea* – nu facem bine.Tu faci bine că taci, când vezi lucrarea Domnului, te bucuri de ea, dar nu duci vestea bună la cei ce au nevoie de ea?
b. *Hotărârea* de a schimba ceva. Haidem..acum este vremea. Mai târziu nu va mai fi nevoie să strigi, căci toţi vor şti, dar tu vei fi pedepsit, căci ai tăinuit.
c. Acum,veniţi (*decizia*)...deşi ei mâncaseră bine, se ghiftuiseră, şi era deja noapte, se puteau trânti un pic, să poată spune mai bine vestea mâine, dar ei s-au trezit acum. ''Să nu obosim în facerea binelui, căci la vremea potrivită vom secera dacă nu vom cădea de oboseală.''(Galateni 6.9)
d. *Împărtăşirea bucuriei* cu alţii. Ei nu s-au culcat liniştiţi, ci s-au dus şi au spus. Ei au gustat ce Bun este Domnul, dar nu s-au oprit aici. Ioan 4:28-30 Femeia din Samaria, o adevărată urmaşă a acestor msionari. 1 Ioan 1:3,4.
e. *Bucuria este deplină* doar dacă este împărtăşită cu alţii ! Aţi simţit vreodată lucrul acesta?
f. *Lecţia iubirii*: excluşi din societate şi totuşi ei merg să dea de veste la acei oameni.''Du-te de fă şi tu la fel i-a zis Isus''-Luca 10.37. Chiar dacă ei nu merită, tu du-te. Nici tu nu ai meritat. Pe când eram noi încă păcătoşi, Hristos a murit! (Romani 5.8). 1Ioan 4.21. Ei duc vestea necondiţionat, nu le cere bani, sau vreo favoare celor din cetate ca să le dea o veste bună, nu.

Tabloul celor 4 leproşi ne învaţă iubirea, unitatea, iertarea, fuga de nerodire, pocăinţa personală. Dacă aici dragostea nu ne uneşte pentru cer, pentru lucrare, va veni o zi când focul veşnic ne va uni. Astăzi putem evita asta, ascultând glasul Domnului, fără să ne împietrim inima.

Pocăinţa începe cu un eveniment, dar continuă cu un proces toată viaţa. Ce trist este că deşi s-a repurtat o aşa victorie de către Stăpânul nostru afară, noi stăm tot închişi aici de frica iudeilor, înfometaţi, izolaţi, împresuraţi de forţele răului. Chiar dacă unii au ieşit, se vede că nu toţi au ieşit, şi au preferat să cumpere de la cei ce se duseseră. Leneşii cumpără de la harnici.

Pentru că nici această minune nu schimba nimic în Israel, Domnul va continua cu foamete vreme de 7 ani în Israel.(2 Impăraţi 8). Mă gândesc ce se va întâmpla cu mine, cu tine dacă nu ascultăm?!